

Ranné stíšenie v živote poslušnosti

Najprv uvažujme, aký je hlavný dôvod, prečo sa usilovať o verné dodržiavanie chvíľ ranného stíšenia. Musí to byť predovšetkým túžba po obecenstve s Bohom, ktorá robí pre nás chvíle ranného stíšenia skutočne príťažlivými.

V komôrke, vo chvíli ranného stíšenia je náš duchovný život podrobovaný skúške, ale je aj naplňovaný novou silou. Tam v súkromnej izbičke musíme dokázať, či máme skutočne rozkoš v Bohu a či sme si vytýčili cieľ – milovať Ho z celého srdca.

Nech je teda našou jedinou túžbou urobiť Božiu prítomnosť prvoradým predmetom našej oddanosti. Stretnúť sa s Bohom, oddať sa Jeho svätej vôli, túžiť ľúbiť sa len Jemu, prijímať od neho príkazy, cítiť Jeho žehnajúcu ruku a počuť Ho hovoriť: „Chod' v tejto mojej sile...“ - toto všetko môže naša duša dosiahnuť iba vtedy, keď pochopí, že to všetko môže nájsť a precítiť

každého dňa len vo chvíľach ranného stíšenia na modlitbe. Tam sa po Ňom roztúžime a nájdeme v Ňom svoju rozkoš. Vo svetle týchto myšlienok chcem povedať niekoľko slov o tom, aká má byť modlitba vo chvíli ranného stíšenia.

Ak má byť náš denný život naplnený Bohom, o koľko viac On musí byť Pánom tej hodiny, v ktorej sa zrkadlí priebeh celého dňa. V živote viery netúžime po ničom inom viac než po Bohu, po Jeho láske, po Jeho vôli, Jeho svätosti a Jeho Duchu, aby žil vo mne a dal mi moc žiť novým životom. Žiadnou inou cestou pod nebom to nedosiahneme, iba osobným odovzdaním sa Jemu. A nikdy inokedy si nemôžeme plnšie vychutnať toto spojenie, iba vo chvíli ranného stretnutia s Ním. Všetka plytkosť a slabosť nášho náboženského života má svoj pôvod v tom, že tak málo pestujeme ozajstné osobné stíšenie pred Bohom. Ak je pravdou, že len Boh je prameňom všetkej lásky, dobra a šťastia a že našim najvyšším šťastím je byť čo najviac v Jeho prítomnosti a obecenstve s Ním, tak stretnutie s Ním v rannej chvíli má byť našou prvoradou a najväčšou starosťou.

Tajomstvo poslušnosti a sily všetkých Božích mužov Starého zákona spočívalo v tom, že Boh s nimi hovorieval a zjavoval sa im. Ponechajte Pánu Bohu čas, aby sa vám mohol v skrytosti zjaviť.

Nech je každého dňa hlavnou časťou vášho stíšenia opätovné oddanie sa úplnej poslušnosti. Nech každé vyznanie hriechu je veľmi určité a nech je vypleté a vytrhnuté všetko, čo Boha zarmucuje. Nech je každá prosba za milosť posväteného chodenia s Bohom konkrétna a žiadajte a prijímajte vo viere tú milosť, ktorú práve potrebujete. Nech váš pohľad do dňa, do ktorého vstupujete, je plný určitého rozhodnutia, že poslušnosť Bohu bude skúšobným kameňom.

Pochopte, že niet bezpečnejšieho spôsobu ani schodnejšej cesty k priblíženiu sa Božej láske a získaniu požehnania pri modlitbe ako stotožnenie sa s Jeho svätou vôľou. A tejto požehnanej Božej vôli sa pri modlitbe odovzdajte čo najdokonalejšie. Toto vám viac pomôže, než mnoho prosieb. Naliehavo žiadajte Boha, aby vám prejavil takú veľkú milosť, dovolil vám i urobil vás schopnými priblížiť sa Jeho vôli a v nej vytrvať, poznať ju a konať ju s radostnou istotou! Nech je vaša modlitba skutočne „rannou obeťou“ položenou ako zápalná obeť na oltár Hospodinov.

Ďalej pamätajte, že pravá modlitba a obecenstvo s Bohom nie je len jednosmernou cestou. Musíme sa stíšiť, čakať a počúvať, akú odpoveď nám Boh dá. Toto je dielo Svätého Ducha a má byť hlasom Božím k nám. V skrytých hĺbkach srdca môžeme dostať uistenie, že nás Otec počuje, že je s nami spokojný a že urobí, o čo Ho žiadame. Aby sme počuli Jeho hlas a dostali toto uistenie, potrebujeme v tichosti očakávať na Boha, pokojnú a v Boha dôverujúcu vieru a tiché srdce, ktoré sa skláňa v pokore, vedomé si svojej nehodnosti pred Bohom a ktoré súhlasí, aby On bol všetko vo všetkom. Ak čakáme na Boha, aby zaujal miesto v našej modlitbe, naplnení sme dôverou, že dostaneme, o čo žiadame, aj že naše vydanie sa ako obeť poslušnosti je prijaté a že teda môžeme počítať s tým, že Svätý Duch nám plne ukáže Božiu vôľu tak, aby sme ju poznali a robili, ako si praje On.

Teraz však k tomu najdôležitejšiemu: Pestujte príhovorné modlitby v prospech iných!

Podstatným prvkom poslušnosti Pána Ježiša v Jeho obecenstve s Otcom bolo: „Všetko pre iných“. Tento duch preniká aj každým údom Jeho tela. Čím viac sme s týmto heslom oboznámení, tým viac je náš život podobnejší životu, aký si Boh praje, aby sme žili. Príhovorná

modlitba je najvznešenejšou modlitbou.

Nech je náš príhovor skutočnou túžbou po dušiach tých, ktorí sú okolo nás. Nech je skutočnou prosbou za rozšírenie Božieho kráľovstva! Takémuto príhovoru zasväťte chvíľu ranného stíšenia a uvidíte, ako vzrastie váš záujem o tieto chvíle a aké budú pre vás príťažlivé.

Príhovor! Len si uvedomte, čo toto slovo znamená. Obliecť sa do spravodlivosti a zásluh Krista a tak sa objaviť pred Bohom! „Na mieste Kristovom“ - keď On už nie je na zemi v tele, prosiť Boha za jednotlivých ľudí podľa mena a za všetky potreby s istotou, že Jeho milosť to môže urobiť. Viera v naše vlastné prijatie a pomazanie Duchom k tejto práci a vedomie, že naša modlitba môže „vytrhnúť duše zo smrti“, môže nám už na zemi pripraviť požehnanie nebies. Keď budeme v príhovornej modlitbe za blížnych pokračovať, denne sa naplní naša izbička blízkosťou neba. Dostaneme podiel na nebeskom požehnaní. Len v príhovore sa ukazuje veriaci v pravej svojej vznešenosti, lebo má silu deliť sa o život i požehnanie. A je to opäť príhovorná modlitba, v ktorej musíme dbať o vzrast Božej moci v cirkvi i jej prácu medzi ľuďmi.

Na záver ešte slovo. Premýšľajte znovu o dôvernom životnom spojení medzi poslušnosťou a ranným stíšením.

Bez poslušnosti nemáme duchovnú moc k poznaniu Božieho Slova a Božej vôle. Bez poslušnosti nemáme dôveru, odvahu a uistenie, že sme vypočutí. Poslušnosť znamená obecnosť s Bohom v konaní Jeho vôle. Bez nej nemáme schopnosť vidieť, žiadať a držať sa požehnaní, ktoré On má pre nás.

Boh povolal svoje deti k podivuhodnému, celkom nadpozemskému životu. Nech vám je chvíľa ranného stíšenia denne otvorenou bránou nebies, ktorou prúdi svetlo a moc do vášho dychtivého srdca – a z ktorej vychádzate, aby ste kráčali s Bohom po celý deň.

Redakčne skrátený text 4. kapitoly knihy *Andrew Murray: Škola poslušnosti*, vydavateľstvo MSEJK, Bratislava 2009,

www.msejk.sk

. Uverejnené s láskavým súhlasom vydavateľa.

